

rets afgørelse om undersøgelsespåbud. SF tager naturligvis Højesterets afgørelse til efterretning.

Der var dog ikke enighed blandt højesteretsdommerne om, hvorvidt der kan meddeles påbud, hvis forureningen er ophørt ved påbudets udstedelse.

SF støtter i denne forbindelse miljøministerens og lovforslagets fortolkning, nemlig at miljøbeskyttelseslovens § 72 giver hjemmel til at udstede påbud vedrørende en forurening, selv om den er ophørt ved påbudets udstedelse, hvis den ikke er ophørt før lovens ikrafttrædelse den 1. januar 1992.

Højesterets afgørelse viser imidlertid, at der i mange år har været behov for en jordforureningslov, og at vi kom meget sent i gang. Højesterets afgørelse kan også meget nemt betyde øgede udgifter for amterne til undersøgelser. SF vil i udvalgsarbejdet sørge til dette.

I lovudkastet skriver ministeren, at amterne skal prioritere udgifterne inden for de økonomiske rammer. Det kan imidlertid betyde, at der er alvorlige forureninger, som kan true grund- og drikkevandet, der ikke bliver opdaget i tide.

Søren Kolstrup (EL):

Ja, det er en noget pudsig sag, den her. I foråret vedtog Folketinget en lov, som skulle styrke indsatsen over for jordforurening. Af forskellige grunde, som jeg ikke skal komme ind på her, stemte Enhedslisten imod denne lov, men et af de trods alt gode elementer i loven var, at man kunne pålægge virksomheder at undersøge grunden for gamle forureninger, og det var vi tilhængere af i den gamle lov. Derfor var det også med beklagelse, vi blev nødt til at stemme imod den, fordi der altså som sagt også var en del negative elementer i den set fra vores synspunkt.

Nu har en højesteretsdom fastslået, at der ikke i miljøbeskyttelsesloven som sådan gives mulighed for at håndhæve dette for forureninger, der er mere end 8 år gamle. Så vil jeg gerne høre, om det betyder, at Folketinget dermed er afskåret fra at vedtage en lov, som giver mulighed herfor? Tilsyneladende har regeringen tolket dommen sådan, og derfor anmodes Folketinget nu om at droppe muligheden for at kræve undersøgelser af forureninger, der er mere end 8 år gamle.

Det springende punkt er altså: Er dette lovforslag den eneste juridiske vej at gå, eller har regeringen fravalgt en løsning, som betyder, at

vi kan opretholde muligheden for at få undersøgt de gamle forureninger? Hvis det er tilfældet, synes jeg, at det forslag, som regeringen her har fremsat, er et knæfald for industrien og de forureninger, de har leveret i 1990'erne. Selvfølgelig skal højesteretdommen følges, men det springende punkt er jo, om der ikke er mulighed for at lave lovgrundlaget om, så vi fastholder et godt element i den gamle jordlov. Det er da et spørgsmål.

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Vi i Frihed 2000 stemte ikke for jordforureningsloven, men det her lovforslag ser vi positivt på.

Det er jo følgerne af en højesteretsdom, der siger, at der ikke kan udstedes undersøgelsespåbud, hvis forureningen eller udledningen, som det hedder, er afsluttet inden januar 1992, altså 8 år tilbage.

Vi mener, det er rigtigt, at der skal være en begrænsning af, hvor langt man kan gå tilbage. For virksomhederne kan det blive en meget kostelig affære, at der sættes nogle undersøgelser i gang, som i langt de fleste tilfælde viser sig at være unødvendige. Vi finder, det her er rigtigt.

Jeg vil tillade mig at komme med et enkelt eksempel på, hvad virksomheder har været udsat for den sidste tid. Jeg vil kun nævne ét eksempel:

En virksomhed får besøg af det offentlige tilsynsmyndigheder, og de spørger selvfølgelig, hvilken udledning der er fra virksomheden. Der er ingen; der er ikke engang et afløb fra virksomheden, siger man. Jamen der må da være noget, siger kontrollanten. Hvilket maleanlæg har man? Jo, man har et automatisk dyppeanlæg. Der er der ingen afledning, det bliver renset en gang om året, og de ting, der bliver tilbage, bliver sendt til Kommunekemi, hvilket virksomheden har kvittering på.

Kontrollanten bliver efterhånden ophidset, der må dog være en medarbejder, der kan sige noget om, hvad man gjorde for 20-25 år siden, for da var der ikke noget, der hed automatisk sprøjtning. Virksomheden nævner de to medarbejdere, der var på det tidspunkt, og den ene kunne sige, at da havde man en sprøjtepistol, man brugte en enkelt liter maling. Det medførte, at der var store diskussioner, om man skulle til at gå i gang med en stor undersøgelse, hvad der ikke blev i det her tilfælde.